

شاربن علامتی = پاسیاه Black Leg

عامل این بیماری یک باکتری بی‌هوازی بنام **کلستریدیوم شوای** می‌باشد که در درجه اول در گاوهای ۶ ماهه تا دو ساله و سپس در گوسفندان ایجاد بیماری می‌کند.

طرز انتقال:

دامها در اثر خوردن علوفه آلوده به هاگ به این بیماری مبتلا می‌شوند که در روده تکثیر می‌یابند. همچنین دامها می‌توانند از راه جراحات پوستی یا مخاطی به طور مثال در هنگام پشم چینی و قطع دمبه و یا پس از زایمان از طریق فرج و مهبل به این بیماری مبتلا شوند.

پس از ورود عامل بیماری به داخل بدن، در بافت‌هایی مانند کبد - طحال و مخصوصاً عضلات جایگزین شده و تولید توکسین و در نهایت تخریب بافت‌های مذکور را می‌نماید.

علائم بالینی:

این علائم عبارتند از لنگش مشخص (در اثر تورم گازدار عضلات ناحیه شانه و عضلات ناحیه ران که به هنگام ملامسه وجود گاز را می‌توان در آنها احساس نمود) و ورم عضلانی (که در ابتدا گرم و دردناک است و سپس سرد و بدون درد می‌شود).

این دامها اکثراً به پهلو می‌خوابند و پای مبتلای خود را به طور کشیده به سمت خارج می‌کشند.

پوست ناحیه مبتلا تغییر رنگ پیدا می‌کند و ترک می‌خورد. همچنین تب شدید، کسالت و بی‌حالی، بی‌اشتهایی و قطع نشخوار و افزایش تعداد ضربان قلب نیز مشاهده می‌شود.

در صورت خونگیری، برخلاف بیماری شاربن شاهد انعقاد سریع آن می‌باشیم.

آثار کالبدگشایی:

علائم کالبدگشایی عبارت است از نفخ و گندیدگی لاشه و وجود و خروج کف خون آلوده از مخرج و منخرین.

درمان:

استراتژی درمان براساس استفاده از آنتی‌بیوتیکها مانند پنی‌سیلین به میزان ده هزار واحد برای هر کیلو گرم وزن بدن می‌باشد. اگر جراحات سطحی باشد، تزریق در داخل جراحات می‌تواند موثر باشد. جهت پیشگیری می‌توان از واکسیناسیون استفاده نمود که در ۱ ماهگی - ۲ ماهگی - ۷ ماهگی و ۱۹ ماهگی تجویز می‌شود.